

۴۸۸۸۶/۸۳۳۶

۱۳۹۲ / ۱۱ / ۲۱

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

بسمه تعالی

"با صلوات بر محمد و آل محمد"

دبیرخانه شورای نگهبان

شماره ثبت: ۱۱۴۹۹۱۱
تاریخ ثبت: ۱۳۹۲ / ۱۱ / ۲۱
کد پرونده:
ساعت ورود:

جناب آقای دکتر لاریجانی

رئیس محترم مجلس شورای اسلامی

لایحه "موافقتنامه همکاری بین وزارت کشور جمهوری اسلامی ایران و وزارت کشور فدراسیون روسیه" که بنا به پیشنهاد وزارت کشور در جلسه مورخ ۱۳۹۱/۱۲/۱۳ هیئت وزیران به تصویب رسیده است، جهت طی تشریفات قانونی به پیوست تقدیم می شود.

محمود احمدی نژاد

رئیس جمهور

رونوشت: دفتر رئیس جمهور، دفتر معاون اول رئیس جمهور، معاونت حقوقی رئیس جمهور، معاونت امور مجلس رئیس جمهور، شورای نگهبان، وزارت دادگستری، وزارت اطلاعات، وزارت امور خارجه، وزارت کشور، دبیرخانه شورای اطلاع رسانی دولت و دفتر هیئت دولت.

جمهوری اسلامی ایران
رئیس جمهور

۴۸۸۸۶/۸۳۳۴

۱۳۹۲ / ۱ / ۲۱

بسمه تعالی

مقدمه توجیهی:

با عنایت به روابط دوستانه بین دو کشور ایران و روسیه و اهمیت مسایل امنیتی و با اعتقاد به لزوم برقراری همکاریهای امنیتی متقابل و درک فواید ناشی از آن و با آگاهی از نقش موثر دو کشور در تحکیم امنیت و ثبات منطقه ای و با توجه به آسیب پذیری کشورها درخصوص جرایم سازمان یافته فراملی و خدشه دار نمودن نظم و امنیت عمومی و جان و رفاه شهروندان به واسطه ارتکاب جرایم یاد شده و به منظور توسعه و ارتقای سطح مناسبات بین دو دولت، لایحه زیر برای طی مراحل قانونی تقدیم می شود:

"لایحه موافقتنامه همکاری بین وزارت کشور جمهوری اسلامی ایران

و وزارت کشور فدراسیون روسیه"

ماده واحده- موافقتنامه همکاری بین وزارت کشور جمهوری اسلامی ایران و وزارت کشور

فدراسیون روسیه به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد داده می شود.

رئیس جمهور

وزیر کشور

وزیر امور خارجه

۱۳۹۲/۱/۲۱
۱۸/۱/۱۳۹۲
۱۸/۱/۱۳۹۲

موافقتنامه همکاری
بین وزارت کشور جمهوری اسلامی ایران
و وزارت کشور فدراسیون روسیه

وزارت کشور جمهوری اسلامی ایران و وزارت کشور فدراسیون روسیه که از این پس «طرف‌ها» نامیده می‌شوند؛

- با عنایت به اهمیت زیاد توسعه همکاری‌های بین‌المللی در زمینه مبارزه با جرم، حفظ نظم و قانون، تضمین حقوق و آزادی‌های بشری؛
 - با توجه به تمایل طرف‌ها به تقویت همکاری‌ها؛
 - و بر پایه اصول و ضوابط کلی پذیرفته شده حقوق بین‌الملل؛
- به شرح زیر توافق نمودند:

ماده (۱)

تعهد همکاری

طرف‌ها طبق مفاد این موافقت‌نامه، در حیطه اختیارات و صلاحیت خود با رعایت قوانین داخلی و نیز تعهدات بین‌المللی دولت‌های خود، همکاری خواهند نمود.

ماده (۲)

زمینه‌های همکاری

- ۱- طرف‌ها، در زمینه پیشگیری، شناسایی، مقابله و کشف جرائم از جمله جرائم ارتكابی توسط گروه‌های جنایتکار سازمان یافته (سازمان‌های جنایتکار)، به ویژه جرائم زیر، همکاری خواهند نمود:

- جرائم خشونت آمیز علیه حیات، سلامت، آزادی و کرامت انسان؛
 - فعالیت افراط گرایانه از جمله اعمال تروریستی و تامین مالی تروریسم؛
 - جرائم علیه اموال؛ از جمله سرقت و تخریب؛
 - فساد؛
 - جرائم اقتصادی از جمله مشروعیت بخشیدن به درآمدها و عواید حاصل از جرم؛
 - قاچاق انسان به ویژه زنان و کودکان و نیز بافت ها و اعضای بدن انسان؛
 - قاچاق اسلحه، مهمات، مواد متفجره، مواد سمی و رادیواکتیو و مواد هسته ای؛
 - قاچاق مواد مخدر، روانگردان و مواد (شیمیایی) پایه؛
 - تولید و فروش اسکناس ها، اسناد و اوراق بهادار جعلی و نیز کارت های اعتباری؛
 - کارت های خرید و سایر کارت های پرداخت؛
 - جرائم مربوط به نقض حقوق مالکیت معنوی؛
 - جرائم مربوط به سرقت و قاچاق آثار با ارزش فرهنگی و تاریخی و همکاری در استرداد آنها؛
 - جرائم مربوط به حمل و نقل؛
 - جرائم مربوط به فناوری اطلاعات؛
 - جرائم مربوط به مهاجرت غیر قانونی.
- ۲- طرف ها، همچنین در زمینه های زیر همکاری خواهند نمود:
- حفظ نظم عمومی و تامین امنیت عمومی؛
 - تامین امنیت تردد جاده ای؛
 - شناسایی اشخاص بیمار و نابالغ (غیر ممیز) که قادر به ارائه اطلاعات در مورد هویت خود نیستند و نیز اجساد مجهول الهویه؛
 - تعیین وضعیت افراد ناپدید شده و شناسایی اجساد و احراز هویت قربانیان جرایم؛

- پشتیبانی و کمک تدارکاتی به فعالیت‌ها و اقدامات طرف‌ها؛
- کارهای علمی- تحقیقاتی، توسعه سیستم‌های اطلاع‌رسانی، تجهیزات و وسائل فنی ویژه؛
- آموزش، بازآموزی و آموزش پیشرفته کارکنان؛
- تبادل تجربیات در زمینه تامین امنیت مسابقات ورزشی.

ماده (۳)

شیوه‌های همکاری

- ۱- طرف‌ها به منظور اجرای مفاد ماده (۲) این موافقت‌نامه، به شرح زیر همکاری خواهند نمود:
 - تبادل اطلاعات در مورد جرائم در حال تکوین و شکل‌گیری و یا ارتكابی و اشخاص مشارکت‌کننده در این جرائم؛
 - اجرای درخواست‌های مربوط به انجام برنامه‌های عملیاتی و تجسس؛
 - جستجو و پیگرد افرادی که از تعقیب کیفری و اجرای حکم فرار کرده‌اند و نیز اشخاص مفقودالاندر؛
 - تبادل اطلاعات در مورد قاچاق انواع جدید مواد مخدر و روانگردان، فن‌آوری‌های تولید آنان، و نیز شیوه‌های جدید بررسی و شناسایی مواد مخدر و روانگردان؛
 - تجسس در مورد اشیاء دارای علائم، و مشخصات ویژه یا شماره سریال از جمله وسائل نقلیه، سلاح گرم و نیز اوراق بهادار و گذرنامه‌ها (استاد مویثی) و مسترد نمودن آنها طبق روال و تشریفات مقرر؛
 - تبادل تجربیات کاری از جمله برگزاری کارگاه آموزشی، کنفرانس و جلسات مشاوره؛
 - تبادل قوانین و دیگر مقررات حقوقی؛
 - تبادل منابع علمی و فنی و اطلاعات مربوط به فعالیت طرف‌ها براساس منافع متقابل،

- تبادل اطلاعات در زمینه برگزاری برنامه‌های حفظ نظم و تامین امنیت عمومی در زمان بروز وضعیت‌های فوق‌العاده (قرنطینه‌ها؛ بی‌نظمی‌های گسترده، بلایای طبیعی)؛

۲- این موافقت‌نامه، مشمول مسائل مربوط به استرداد مجرمین و معاضدت حقوقی متقابل در موضوعات کیفری، نمی‌شود.

ماده (۴)

توسعه همکاری‌ها

این موافقت‌نامه، مانع از توسعه و انجام دیگر زمینه‌ها و اشکال همکاری مورد موافقت طرف‌ها یا توجه به شرایط مندرج در ماده (۱) موافقت‌نامه، نمی‌شود.

ماده (۵)

درخواست ارائه مساعدت

۱- همکاری در چارچوب این موافقت‌نامه بر اساس درخواست طرف ذی‌نفع و یا به ابتکار طرف‌ها با این فرض که چنین همکاری برای دو طرف سودمند است، انجام می‌گیرد.

۲- درخواست مساعدت باید به صورت کتبی ارائه گردد. در موارد اضطراری، درخواستها می‌توانند به صورت شفاهی ارائه شوند اما حداکثر طی مدت ۱۰ روز باید به صورت کتبی از جمله با استفاده از وسایل فنی انتقال متن، مورد تایید قرار گیرند. در صورت بروز تردید در اصالت و یا محتوی درخواست، می‌توان تاییدیه تکمیلی آن را درخواست نمود.

۳- درخواست ارائه مساعدت باید در برگیرنده موارد زیر باشد:

- عنوان واحد درخواست کننده و درخواست شونده در صورت مشخص بودن آنان؛
- اطلاعات و جزئیات موضوع؛
- هدف و زمینه‌های ارائه درخواست؛
- تشریح محتوی مساعدت مورد درخواست؛
- هرگونه اطلاعات دیگری که ممکن است برای اجرای شایسته درخواست مفید باشد.

۴- درخواست مساعدت که به صورت کتبی ارسال ر به نایب رسیده است، توسط بالاترین مقام واحد درخواست کننده و یا معاون وی امضا شده و با مهر طرف درخواست کننده، مهیور می گردد.

ماده (۶)

خودداری از ارائه مساعدت

- ۱- در چارچوب این موافقتنامه، طرف درخواست شونده در صورتی که معتقد باشد که اجرای درخواست ممکن است به حاکمیت ملی، امنیت، نظم عمومی و دیگر منافع اساسی کشورش خدشه وارد می نماید یا مغایر با قوانین داخلی و یا تعهدات بین المللی آن باشد، در این صورت می تواند به صورت جزئی یا کامل از اجرای آن امتناع نماید.
- ۲- چنانچه عملی که در ارتباط با آن درخواست ارائه مساعدت شده به موجب قانون دولت طرف درخواست شونده، جرم محسوب نمی گردد، می تواند از ارائه مساعدت امتناع نماید.
- ۳- در صورت امکان طرف درخواست شونده قبل از اتخاذ تصمیم در مورد ارائه مساعدت طبق بندهای (۱) و (۲) این ماده، با طرف درخواست کننده، مشورت هایی را در خصوص شرایطی که رعایت آن را جهت ارائه مساعدت ضروری می داند، انجام می دهد. طرف درخواست کننده باید شرایطی را که به موجب آن مورد مساعدت قرار می گیرد، مورد ملاحظه قرار داده و رعایت نماید.
- ۴- طرف درخواست کننده باید به صورت کتبی از امتناع کامل یا جزئی درخواست خود با ذکر دلایل مربوطه، توسط درخواست شونده مطلع گردد.

ماده (۷)

اجرای درخواست

- ۱- طرف درخواست شونده کلیه تدابیر لازم را جهت اجرای سریع و شایسته درخواست اتخاذ می نماید. طرف درخواست کننده بلافاصله از شرایط و اوضاع و احوالی که مانع اجرای درخواست می شود یا آن را بطور قابل ملاحظه ای به تاخیر می اندازد، مطلع می گردد.

دفتر هیئت دولت

- ۲- هرگاه اجرای درخواست خارج از حوزه صلاحیت طرف درخواست شونده باشد، بلافاصله آن را به نهاد ذیصلاح ارسال می‌نماید و این موضوع را به اطلاع طرف درخواست کننده می‌رساند.
- ۳- طرف درخواست شونده مجاز است اطلاعات تکمیلی را که به نظر او برای اجرای شایسته درخواست لازم است، درخواست نماید.
- ۴- اجرای درخواست بر مبنای قوانین کشور درخواست شونده صورت می‌گیرد. در صورت تقاضای طرف درخواست کننده، قوانین کشور متبوع وی، چنانچه با قوانین ملی و یا تمهیدات بین‌المللی دولت درخواست شونده مغایرت نداشته باشد، می‌تواند مورد استفاده قرار گیرد.
- ۵- در صورتی که طرف درخواست شونده معتقد باشد که اجرای سریع درخواست، مانع پیگیری جنایی و یا موجب اختلال در بررسی و تحقیق در سایر پرونده‌هایی می‌شود که در دولت متبوع وی انجام می‌پذیرد، می‌تواند اجرای درخواست را به تاخیر انداخته و یا اجرای آن را منوط به رعایت شرایطی، با مشورت طرف درخواست کننده نماید. در صورت موافقت طرف درخواست کننده با شرایط پیشنهادی تعیین شده برای ارائه کمک به او، طرف درخواست کننده ملزم به رعایت شرایط مذکور می‌باشد.
- ۶- طرف درخواست شونده، به تقاضای طرف درخواست کننده، کلیه تدابیر لازم برای حفظ جنبه محرمانه درخواست و محتوی آن و اسناد همراه آن و نیز عمل ارائه مساعدت را بعمل خواهد آورد. در صورتی که اجرای درخواست با رعایت و حفظ جنبه محرمانه آن غیر ممکن باشد، طرف درخواست شونده این موضوع را به اطلاع طرف درخواست کننده خواهد رساند و طرف درخواست کننده در این گونه موارد، درخصوص اجرا یا عدم اجرای درخواست با چنین شرایطی تصمیم‌گیری می‌نماید.
- ۷- طرف درخواست شونده در کوتاه‌ترین زمان ممکن، طرف درخواست کننده را از نتایج حاصل از اجرای درخواست مطلع می‌نماید.

ماده (۸)

محدودیت استفاده از اطلاعات و اسناد دریافت شده

- ۱- در صورتی که اطلاعات و اسناد دریافت شده از طرف مقابل جنبه محرمانه داشت باشد یا این که طرف تحویل دهنده، افشای آنها را صلاح نداند، هر یک از طرفین محرمانه بودن این اطلاعات و اسناد را تعیین می کند.
- ۲- اطلاعات و نتایج حاصله از اجرای درخواست که براساس این موافقت نامه دریافت شده اند، بدون موافقت طرف ارائه کننده، برای اهداف دیگر بجز اهدافی که برای آنها درخواست شده و ارائه گردیده اند، قابل استفاده نمی باشد.
- ۳- در صورتیکه ضرورت انتقال اطلاعات دریافت شده توسط یک طرف براساس این موافقت نامه، به طرف ثالث احساس گردد، کسب موافقت قبلی طرف فرستنده اطلاعات مذکور به صورت کتبی، ضروری می باشد.
- ۴- در صورتی که در قوانین کشور طرف درخواست کننده، الزام به استفاده یا افشای اطلاعات پیش بینی شده باشد، مفاد این ماده، استفاده و یا افشای اطلاعات و اسناد دریافت شده در نتیجه اجرای درخواست را مستثنی نمی سازد. طرف درخواست کننده بایستی از قبل به صورت کتبی، طرف درخواست شونده را از استفاده یا افشای احتمالی یا مورد انتظار چنین اسناد و اطلاعاتی آگاه سازد.

ماده (۹)

هزینه ها

هر طرف هزینه هایی را که طی اجراء این موافقت نامه برای آن ایجاد می شود، متقبل می گردد، مگر این که حسب مورد، ترتیب دیگری مورد توافق قرار گیرد.

ماده (۱۰)

زبان درخواست همکاری

درخواست همکاری به زبان رسمی طرف درخواست کننده صورت می پذیرد و ترجمه آن به زبان انگلیسی را به همراه خواهد داشت.

ماده (۱۱)

هماهنگی برنامه های همکاری

- ۱- هماهنگی برنامه های همکاری طرف ها در چارچوب این موافقت نامه، از طرف ایرانی به عهده اداره کل امنیتی وزارت کشور جمهوری اسلامی ایران و از طرف روسی بر عهده اداره کل حقوقی و قراردادهای وزارت کشور فدراسیون روسیه می باشد.
- ۲- طرفها در صورت لزوم واحدهای تخصصی عملیاتی خود جهت ارتباط مستقیم با طرف دیگر به منظور اجرای این موافقتنامه و نیز مجاری ارتباط بین آنها را تعیین می نمایند.

ماده (۱۲)

جلسات کاری و مشورتی

مراجع ذیصلاح طرف ها عنداللزوم نسبت به تشکیل جلسات کاری و مشورت و تبادل نظر برای تقویت و بهبود کارآئی همکاری ها، طبق این موافقتنامه اقدام خواهند نمود.

ماده (۱۳)

حل و فصل اختلافات

هرگونه اختلاف در تفسیر یا اجرای این موافقتنامه از طریق مذاکره و مشاوره حل و فصل خواهد شد.

ماده (۱۴)

ارتباط با سایر تعهدات بین المللی

مفاد این موافقتنامه خدشه ای به حقوق و تعهدات ناشی از سایر تعهدات بین المللی که به امضای دولت های طرف ها رسیده است، وارد نمی نماید.

ماده (۱۵)

مفاد نهایی

۱. این موافقتنامه از تاریخ آخرین اطلاعیه کتبی طرف ها از طریق مجاری دیپلماتیک مبنی بر تأیید انجام تشریفات داخلی آن، لازم الاجرا خواهد شد و برای مدت نامحدود معتبر باقی خواهد ماند مگر این که هر طرف تمایل خود را به خاتمه آن به صورت کتبی به اطلاع طرف دیگر برساند. خاتمه موافقتنامه شش ماه بعد از تاریخ اطلاعیه مزبور نافذ خواهد شد.

۲. طرف‌ها با موافقت کتبی می‌توانند نسبت به اعمال اصلاحاتی در مفاد این موافقت‌نامه اقدام نمایند. اصلاحات مزبور با رعایت مفاد بند (۱) این ماده لازم‌الاجرا خواهد شد.

۳. از زمان لازم‌الاجرا شدن این موافقت‌نامه، اعتبار و یادداشت تفاهم همکاری بین وزارت کشور جمهوری اسلامی ایران و وزارت کشور فدراسیون روسیه، مورخ ۱۳۷۶/۹/۲۶ هجری شمسی برابر با ۱۷ دسامبر ۱۹۹۷ خاتمه خواهد یافت.

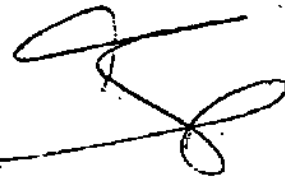
طرف‌ها، ضمن تأیید و گواهی مراتب فوق، این موافقت‌نامه را در ۱۵ ماده در شهر تهران در تاریخ ۱۳۹۱/۱۱/۳ برابر با ۲۰۱۳/۱/۲۲ میلادی در دو نسخه به زبانهای فارسی، روسی و انگلیسی امضاء کردند و هر دو نسخه دارای اعتبار یکسان می‌باشند. در صورت بروز هرگونه اختلاف در اجراء یا تفسیر مفاد این موافقت‌نامه، متن انگلیسی ملاک خواهد بود.

ولادیمیر الکساندروویچ کولکوتف

مصطفی محمدنژاد

وزیر کشور دولت فدراسیون روسیه

وزیر کشور دولت جمهوری اسلامی ایران

دفتر هیئت دولت